

Reactie gemeente Rotterdam op internetconsultatie Regeling Inburgering - verlengingsgronden:

Gemeente Rotterdam staat positief op het verlenen van de verschillende niet-verwijtbare gronden in de inburgering. Wel wenst de gemeente, voorafgaand aan de inhoudelijke reactie op de toegevoegde verlengingsgronden te vermelden dat de vele verlengingen en uitzonderingen een bewerkelijke exercitie zijn, en dat het aanvragen daarvan veel van de uitvoering vraagt (terwijl hier geen uitvoeringskosten voor zijn vrijgemaakt). Rotterdam doet daarom een voorstel om op een efficiëntere wijze met de verlengingen om te gaan:

Overwegende dat:

- onder artikel 4.1 a t/m i van Ri2021 reeds niet-verwijtbare gronden voor verlenging uitgewerkt;
- onder artikel 4.1 j van de Ri2021 bovendien een cumulatieve verlengingsgrond is opgenomen, voor een combinatie van omstandigheden van a-i, indien deze omstandigheden elkaar opvolgen en tezamen meer dan drie maanden een belemmering voor de inburgering vormen;
- de verschillende verlengingsgronden steeds een andere minimum- en maximumperiode kennen;
- de omstandigheden voor het toekennen van de BIO-aanvragen voor de praktijk nog onbekend zijn, en niet limitatief;
- daarnaast verlengingsgronden zijn voor aanzienlijke inspanning in de B1-route, die qua voorwaarden andere de inspanningseis kent voor gezinsmigranten dan voor asielmigranten;
- met de huidige consultatieronde weer nieuwe (en relevante) verlengingsgronden worden toegevoegd aan de al bestaande lijst;
- ook aan de nieuwe verlengingsgronden verschillende minimum en maximum-perioden zijn gekoppeld;
- voor al deze aanvragen andere formulieren en bewijsstukken nodig zijn;
- de aanvragen van deze verlengingen voor veel inburgeraars een ingewikkelde exercitie is
- het voorgaande maakt dat deze aanvragen in de meeste gevallen met behulp van de inburgeringsconsulenten van de gemeente moeten worden aangevraagd;
- het aanvragen van verlengingsgronden niet onder de wettelijke taken van de gemeente valt, en hiervoor ook geen uitvoeringskosten zijn begroot;
- een aanzienlijk deel van de inburgeraars in aanmerking komt voor vier of meer mogelijke verlengingen;
- door de bezuinigingen ook de caseloads van de consulenten omhoog zijn gegaan, en dat deze taken een serieuze aanslag plegen op de gehele uitvoering, ook die van de taalaanbieders;
- dat het Europese Hof op 4 februari 2025 zich heeft uitgesproken over het opleggen van DUO-boetes op asielstatushouders in het kader van de Wi2013 en dat het ministerie op dit moment onderzoekt of deze uitspraak ook gevolgen heeft voor de DUO-boetes onder Wi2021;
- dat een mogelijke uitkomst van de uitspraak van het Europese Hof kan zijn dat DUO enkel in uitzonderlijke gevallen (waarbij de inburgeraar opzettelijk onwillig/verwijtbaar is geweest) boetes zal opleggen en tegelijk een nieuw termijn voor het behalen van de inburgering zal toekennen;
- dat DUO mogelijk in de gevallen waarin geen sprake is van onwilligheid enkel de termijn van de inburgering zal verlengen en geen boete zal opleggen;
- dat de periode van de verlenging afhankelijk is van de nog te behalen onderdelen;
- dat dit wederom een verlengingsgrond is;
- dat deze verlengingsgrond op zichzelf voldoende dekkend gaat zijn en dat hiermede alle andere huidige verlengingsgronden overbodig worden (bij niet-verwijtbaarheid).

Verzoekt de gemeente Rotterdam u te overwegen, gezien de grote belasting op de uitvoering (zowel voor de inburgeraar, de taalaanbieder en DUO) en het gebrek aan uitvoeringskosten, alle verlengingsgronden af te schaffen, in ieder geval bij niet verwijtbaarheid, en enkel de DUO-verlengingsgrond voor niet-behalen van de inburgering – zonder boete bij geen verwijtbaarheid – te introduceren en te handhaven.

Het bovenstaande de gehele uitvoering en DUO aanzienlijk ontlast, en onnodig maakt dat allerlei gevoelige informatie wordt ingezien, en opgeslagen. En dat de huidige en nieuwe verlengingsgronden alleen nodig zullen zijn wanneer de inburgeraar voor een aanzienlijk deel door opzettelijke verwijtbaarheid de inburgering niet binnen de inburgeringstermijn haalt en hiervoor

voor perioden niet-verwijtbare inburgeringsgronden inroept. Gemeente Rotterdam verzoekt u om bovendien om hiervoor één lijn te trekken voor alle inburgeraars (zowel asiel- als gezinsmigranten) om de toepassing van deze regeling praktisch en overzichtelijk te maken.

Hieronder reageert Rotterdam inhoudelijk op alle nieuwe niet-verwijtbare verlengingsgronden in deze consultatieronde:

1. Gebrek aan kinderopvang – Veel inburgeraars moeten lang wachten op een beschikbare plek in de kinderopvang. Rotterdam ziet deze omstandigheid als een relevante grond voor verlenging. Wel heeft Rotterdam bezwaren tegen de bewijslast. Het is een feit van algemene bekendheid dat de wachttijden voor de kinderopvang en buitenschoolse opvang lang duren. Dit is al jaren het geval, en het is bovendien een landelijke uitdaging.

Rotterdam ziet dat in de huidige aanpassing een verklaring van een consulent toegevoegd dient te worden (wat extra belasting is voor de uitvoering van de wet). Het aanvragen van de verlengingsgronden dient in principe door de inburgeraar plaats te vinden. Gezien het feit dat dit een veel voorkomende omstandigheid is, zullen consulenten overspoeld raken met verklaringsaanvragen. Met de hoge caseloads is dit niet alleen onwenselijk, maar in het geval van bijv. de consulenten die gezinsmigranten bedienen onmogelijk. Consulenten hebben in het geval van gezinsmigranten een beperkte regierol, en kunnen niet per geval met terugwerkende kracht inschatten voor hoelang deze grond een valide reden is (geweest) om niet met de inburgeringslessen te starten. Rotterdam meent dat hier, zeker in het geval van gezinsmigranten, een onredelijke verantwoordelijkheid bij de gemeente wordt gelegd.

Rotterdam juicht het bieden van maatwerk bij de toepassing van deze verlengingsgrond toe. In sommige gevallen dient een ouder specialistisch kinderopvang aan te vragen, en kunnen de wachttijdperioden aanzienlijk langer uitvallen. Tegelijk meent Rotterdam dat het niet wenselijk, en deels onbegrijpelijk, is om allerlei mails van inburgeraars te verwachten die als bewijsstuk dienen voor het feit dat ze op de wachtlijst worden gezet bij de kinderopvang. Een deel van de inburgeraars zijn anders gealfabetiseerd, analfabeet, en hebben in die periode wellicht hulp gehad van de maatschappelijke begeleider, die vrijwillig en tijdelijk gekoppeld was aan een gezin. Ten tijde van de verlengingsaanvragen (na tweeënhalf jaar), zijn de maatschappelijke begeleiders niet meer gekoppeld aan de gezinnen. Mocht u toch voor bewijsstukken kiezen, heeft de gemeente Rotterdam nu veel vragen over hoeveel bewijs er geleverd moet worden (is een formele inschrijving vereist, meerdere inschrijvingen/afwijzingen vereist? of alleen een e-mail voldoende? Etc..). Gaarne het dringende verzoek om de aanvraag zeer eenvoudig te maken en de bewijslast bij deze verlengingsaanvraag te beperken tot het minimale.

2. **Een extra verlengingsgrond van de inburgeringstermijn PIP terwijl de inburgeraar nog in de COA-opvang verblijft (Vroege Start).** De verlenging van de inburgeringstermijn is gelijk aan de periode vanaf het moment van vaststellen van het PIP tot aan het einde van de opvangovereenkomst van het COA, met een minimum van drie maanden.

Gemeente Rotterdam ziet deze omstandigheid als een relevante grond voor verlenging. Gemeente Rotterdam stelt zich op het standpunt dat deze wijziging niet alleen voortkomt vanwege de zorgen van de gemeenten over de uitdagingen van het inburgeren in relatie tot het verblijf op een COA-opvang. Bij de invoering van Wi2021 zou eerst de inburgeringstermijn pas starten nadat het PIP is vastgesteld. Hiermee zou worden voorkomen *'dat de inburgeringsplichtige van een inburgeringsplichtige start, terwijl de inburgeringsplichtige nog geen kennisgeving heeft ontvangen van de IND of indien de inburgeringsplichtige nog op het AZC woont'*. Dit was een weloverwogen wijziging ten opzichte van het vorige inburgeringsstelsel, waar de vaststelling van de inburgeringsplicht tevens de start van de inburgeringstermijn betekende (Staatscourant september 2021, hoofdstuk 4.1 van de toelichting).

Met het herinvoeren van een 'vroege start' is de inburgeringstermijn wederom naar voren geschoven. Het is derhalve evident dat deze verlengingsgrond weer wordt toegevoegd, zoals dit bij

in het vorige stelsel ook het geval was. Rotterdam herkent de uitdagingen die gepaard gaan met deze instabiele woonsituatie en dat dit ten koste gaat van de inzet op de inburgering.

Wel wenst Rotterdam te weten wat de motivering is om af te wijken van de onder Wi2013 geldende periode van acht weken, welke eerder onder het vorige stelsel in de 'beleidsregel verlenging van de verlengingsgronden 'langdurig verblijf in AZC' was opgenomen. Zie verwijzing: wetten.nl - Regeling - Beleidsregel verlenging inburgeringstermijnen bij geen verwijt - BWBR0041898.

Bovendien verliest de asielstatushouder ook tijd (vaak weken) wanneer deze een woning toegekend krijgt, en daarvoor moet verhuizen. Ook deze periode wordt zonder compensatie afgetrokken van de inburgeringstermijn.

Rotterdam verzoekt u primair om de verlenging niet pas te laten ingaan na een minimumperiode van drie maanden, maar voor de gehele periode van verblijf in het COA-opvang te laten gelden. Subsidiair verzoekt Rotterdam u om de verlengingstermijn te laten ingaan na acht weken in de opvang zoals deze in de regeling 'Beleidsregel verlenging inburgeringstermijnen bij geen verwijt' was opgenomen (en dus niet pas na drie maanden).

3. Een extra verlengingsgrond van de inburgeringstermijn voor inburgeraars die minimaal 32 uur per week werken of hebben gewerkt.

Verlengingsgrond wegens werk (minimaal 32 uur):

Gemeente Rotterdam vindt het toevoegen van deze verlengingsgrond interessant om de mogelijkheden voor dualiteit (van werk en inburgering) verder te verkennen en uit te breiden. Wel wenst Rotterdam te benoemen dat substitutie van werkuren voor taallessen veel functioneler had kunnen zijn voor de uitvoering van de Wi2021 en het toepassen van dualiteit.

Onbetaald werk en ondernemers/ZZP'rs toevoegen

Rotterdam leest onder 2.3.1. uw verwijzing naar de Europese Kwalificatieverordening; toegang tot werk is namelijk een recht voor asielstatushouders. Tegelijk sluit u dit punt af met de stelling dat het u gaat om betaalde arbeid, dus niet om stages of proefplaatsingen. Rotterdam refereert naar uw website waarin werknemer als volgt is gedefinieerd ([Het begrip werknemer | Expertisecentrum Europees Recht](#)): Het EU-Hof oordeelde onder meer dat '(....) en het werken in het kader van een voorbereidende stage (C-109/04, Kranemann) kunnen worden aangemerkt als reële en daadwerkelijke arbeid in loondienst verricht. Ook onbetaalde arbeid kan worden aangemerkt als reële en daadwerkelijke arbeid. Voorwaarde is wel dat aan deze persoon voorzieningen worden toegekend die kunnen worden aangemerkt als een tegenprestatie voor de verrichte arbeid (C-196/87, Steymann).' Rotterdam ziet niet in wat de reden is dat u afwijkt van deze definitie, indien u dit recht inroept om de dualiteit tussen werk en inburgering te bevorderen. Enige verschil met betaald werk is de hoogte van het loon. Voor de rest is het net zo zeer een tijdsinvestering die drukt op de inburgeringsinspanning en voldoet het aan alle andere redenen die worden aangedragen voor het accommoderen van betaald werk, namelijk:

- het combineren van werken en inburgeringsonderwijs, is een van de pijlers van de Wi2021;
- dualiteit vergroot de kans om wegwijs te worden in de Nederlandse samenleving en verkleint de afstand tussen de inburgeraar en de arbeidsmarkt.

Rotterdam ziet nu allerlei inburgeraars die naast hun inburgeringstrajecten intensieve stages lopen in ziekenhuizen en praktijken, zodat ze in aanmerking kunnen komen voor een BIG-registratie. Zij komen volgens de huidige aanpassing van de regeling niet in aanmerking voor een verlenging. Rotterdam verzoekt u deze verlenging te rekken ook voor onbetaalde arbeid, indien er voorzieningen worden toegekend die kunnen worden aangemerkt als tegenprestatie voor het verrichte arbeid.

Gemeente Rotterdam stelt in het verlengde hiervan dat de verlenging niet alleen moet gelden voor werknemers, maar ook voor ondernemers en ZZP'rs. Ook zij werken heel hard om zelfredzaam te worden en dragen bij aan de samenleving. Rotterdam verzoekt u alvast om bij eventuele inwilliging van deze aanpassingen, de bewijslast voor ondernemers eenvoudig te houden.

Urennorm verlagen naar 20 uur

Nu met deze verlengingsgrond de urennorm op 32 uur is gesteld, schuurt dit met de dualiteit vanuit de

inburgering. Een verlaging van de urennorm voor werk naar 20 uur zou de haalbaarheid van dualiteit voor inburgeraars bevorderen. Het zou dan een positieve prikkel zijn om naast werk in te burgeren, of omgekeerd. Te meer ook omdat werkgevers in aanmerking komen voor de SOWIS-subsidie bij contracten vanaf 20 u.p.w. Bij het aanpassen van dit beleid aan de SOWIS-subsidie urennorm wordt het beleid in dualiteit versterkt.

Inburgeraars gaan gemiddeld drie dagdelen per week naar taallessen en volgen nog de nodige workshops rondom MB, financiële zelfredzaamheid, MAP en PVT. Vooral inburgeraars met kleine kinderen (zeker als beide ouders tegelijk aan het inburgeren zijn) kunnen de inburgering niet of heel moeilijk combineren met meer dan 16 uur werk. Verder zien we dat 32 uur werken in ploegendiensten (vaak de realiteit van mensen in de Z-route) maakt dat 800 uur les in drie jaar niet haalbaar is.

Inburgeraars die via uitzendbureaus werken, of nul-uren of min-max contracten hebben, lopen met het huidige voorstel van de 32 uur in de regeling het risico om niet in aanmerking te komen voor een verlenging. Dit terwijl ze juist maximaal proberen in te zetten om werk en inburgering mogelijk te maken.

In Rotterdam zien we dat wanneer een inburgeraar tijdens de inburgeringsperiode, meer dan 20 uur werkt, dit ten koste gaat van de taalontwikkeling en het aanwezigheidspercentage in de klas. Bovendien zijn de cursisten dan oververmoeid, kunnen niet hun huiswerk maken en lukt het ze niet om actief in de lessen deel te nemen. Cursisten geven dan ook aan dat ze hierdoor veel stress ervaren en niet weten hoe ze al deze verplichtingen naast hun gezinsleven kunnen combineren.

Wisselende werkweken door 0-uren contract, ploegendiensten en seizoenswerk (nooit 6 maanden aaneengesloten) zijn geen uitzonderingen voor werkzaamheden van de inburgeraars. Bij dit soort werkzaamheden is het moeilijk om over de gehele periode gemiddeld 32 uur per week werk te hebben. Tegelijkertijd is het juist door de onregelmatigheid van het werk een uitdaging om passend taalcursus te vinden naast het werk. Voor Gezinsmigranten geldt bovendien dat zij zelf taalaanbod moeten inkopen, en dat dit een extra uitdaging (zo niet onmogelijke opgave) is om te combineren. Rotterdam pleit daarom voor het verlagen van de urennorm naar 20 uur.

Consequenties voor taalaanbieders

Rotterdam wenst verder onder de aandacht te brengen dat Taalaanbod buiten de werktijden maar beperkt beschikbaar is. Veel docenten wensen vooral overdag onder normale werktijden les te geven. Hoewel avond- en weekend aanbod aanwezig is, kan er niet van de markt verwacht worden dat al het taalaanbod in het weekend of in de avond plaatsvindt. Bovendien gelden er extra toeslagen voor docenten die in de avonden en in het weekend werken.

Verlengingsgrond gelijkstellen aan de periode arbeid

Tot slot staat de verlengingsperiode niet in verhouding tot de werkperiode. De verlenging is de helft van de periode waarin 32 uur wordt gewerkt. Dit terwijl de verlengingsgrond nu alleen kan worden aangevraagd bij een bijna-fulltimebaan van 32-uur. Bovendien is de periode van werk wat in aanmerking komt voor verlenging gemaximeerd (twee jaar) en geldt er een minimumperiode van zes maanden om voor een verlenging in aanmerking te komen.

Uitgaande van de huidige regeling waarin 32 uur wordt voorgesteld om voor de verlenging in aanmerking te komen, ziet Rotterdam deze begrenzingen in perioden als perverse prikkels waardoor inburgeraars in de stress zullen geraken, en derhalve mogelijk niet durven om bijvoorbeeld een 32-urige dienstverband voor een kortere periode aan te gaan. Inburgeraars dienen juist beloond te worden om naast hun inburgering bij een tijdelijk contract (van 3 maanden bijv.), of een uitzendcontract van 20 uur per week, toch aan het werk te durven gaan.

Ook in het geval dat na twee jaar fulltime werken de inburgeringstermijn niet verder wordt verlengd heeft een perverse gevolg voor de inburgeraar. Het is onwenselijk dat inburgeraars die naast hun inburgering meer dan twee jaar fulltime werken, en toch nog niet het gewenste taalniveau hebben behaald, dat zij door die stress moeten kiezen om te stoppen met werken, zodat ze dan wel aan hun inburgeringsverplichting kunnen voldoen. Indien de inburgeringstermijn evenredig aan de 32-urige werkweek wordt verlengd, neemt dit de stress weg bij inburgeraars.

Gemeente Rotterdam heeft de voorkeur voor het verlagen van de 32-urige eis. Doch, stelt de gemeente zich subsidiair op het standpunt dat indien u de urennorm niet aanpast, dit een onevenredige druk legt

op het stelsel, de uitvoering en de inburgeraar. Subsidiar pleit Rotterdam daarom voor het velenen van verlenging voor de gehele periode dat een inburgeraar 32 uur werkt. Dus ook in het geval van kortere periodes dan 6 maanden, en voor langere periodes dan twee jaar.

Resumerend:

- Rotterdam verzoekt u om ook ondernemers onder deze verlengingsgrond te scharen;
- Rotterdam verzoekt u een eventuele stage of vrijwilligerswerk ook aan te merken als werk, indien wordt voldaan aan de EU-eis dat voorzieningen zijn getroffen die kunnen worden aangemerkt als tegenprestatie;
- Rotterdam verzoekt u de uren werk te verlagen naar 20 uur om daadwerkelijk de dualiteit in de Wi2021 te stimuleren;
- Rotterdam verzoekt u om de verlenging niet te koppelen aan een minimum-werkperiode (ook in het geval u meegaat in het verlagen van de uren werk per week om voor verlenging in aanmerking te komen) van zes maanden, maar dat u de verlengingsperiode koppelt aan de periode dat de inburgeraar werkt.
- Rotterdam verzoekt u om de verlenging (ook in het geval u meegaat in het verlagen van de uren werk per week) niet te koppelen aan een maximum-periode van twee jaar omdat dit een zeer perverse prikkel oplevert (voor het stoppen met werk) bij het onder druk komen van de inburgeringstermijn.
- Rotterdam verzoekt u de verlengingsperiode gelijk te stellen aan de werkperiode, in het geval u de huidige minimum voor 32-uur werk p.w. aanhoudt;

4. Een extra verlengingsgrond van de inburgeringstermijn bij geboorte van een kind voor vaders/partners (vaderschaps-/partnerverlof).

Rotterdam ziet dit als een positieve ontwikkeling.

5 Verlengingsgronden langdurige ziekte en BIO – Rotterdam ziet dit als een ongewenste wijziging die juist kwetsbaren treft. Afgelopen week heeft Rotterdam met Argonaut een casus besproken waarin een inburgeraar over een periode van drie jaar acht verschillende operaties heeft moeten ondergaan. Bij deze operaties was de inburgeraar steeds vier tot acht weken niet in staat om de inburgeringslessen te volgen. Hoewel de inburgeraar er alles aan deed om tussen de operaties door de lessen te volgen, was het niet gelukt om binnen de inburgeringstermijn aan de inburgeringsverplichting te voldoen. Dit ondanks de absolute wil en inzet. Argonaut kon in deze casus niet één keer een medische verlenging voor langdurige ziekte verlenen. Wel kon DUO in samenwerking met Argonaut dit alsnog combineren met andere bijzondere omstandigheden of verlengingsgronden, zodat deze na verlenging alsnog de kans had om aan de inburgeringsverplichting te voldoen. Hier was op geen enkele manier sprake van verwijtbaarheid. Rotterdam heeft begrepen dat er reeds juridische uitspraken zijn waarbij de rechter heeft aangegeven dat in dergelijke situaties kortdurende ziekte ook dient mee te tellen voor verlenging. Argonaut is hiermee bekend.

Een tweede belangrijke en in dit geval veel voorkomende casus gaat over bekkeninstabiliteit met hevige pijnen na een zwangerschap. In sommige gevallen kan de inburgeraar na bevalling door medische klachten niet direct aan de inburgeringslessen starten. Het is onwenselijk – ook voor de uitvoering – om steeds te maken te hebben met gestreste inburgeraars of om in de strijd te belanden met de inburgeraar in situaties die overduidelijk zouden voldoen aan de huidige niet-verwijtbare verlengingsgronden. Bovendien kan dit een perverse prikkel opleveren om langer ziek te blijven. Rotterdam acht deze afschaffing als zeer onwenselijk en verzoekt u met klem deze aanpassing niet door te voeren.

Rotterdam stelt zich verder op het standpunt dat onderbezetting bij Argonaut geen reden is om zo een relevante verlengingsgrond te schrappen. Bovendien is dit geen oplossing, maar een verschuiving van het probleem. Deze inburgeraars zullen veel vaker bij de consulent aankloppen. Rotterdam ziet als oplossing dat bij ziekteperiodes van minder dan 3 maanden, de bewijslast wordt verlaagd (naar bijv. verklaring Huisarts). Dit neemt de druk bij Argonaut weg.

Concluderend: Rotterdam stelt zich op het standpunt dat deze wijziging zeer onwenselijk is en ook naar gerechtelijke procedures gaat leiden, waar reeds gerechtelijke uitspraken over zijn.

6. Het schrappen van de verplichting dat er een geboorteakte overgelegd moet worden bij het aanvragen van een verlenging vanwege de bevalling van de inburgeraar.

Rotterdam ziet dit als een positieve ontwikkeling.

7. De verlengingsduur bij de geboorte van een meerling verhogen van zestien weken naar twintig weken. Rotterdam ziet dit als een positieve ontwikkeling.

Uitleiding

Meeneemregeling SPUK:

Rotterdam wenst nog op te merken dat de huidige en nieuwe verlengingsregelingen ertoe zullen leiden dat de inburgering mogelijk niet één, maar twee of meerdere jaren moet worden verlengd.

Op dit moment geldt voor er voor de SPUK-middelen een meeneemregeling van één jaar. Dit betekent dat gemeenten in totaal voor vier jaar kunnen beschikken over de SPUK-middelen van één traject. Gemeente Rotterdam stelt zich op het standpunt dat de verlengingen niet los gezien mogen worden van de meeneemregeling voor de SPUK-middelen. De meeneemregeling binnen de SPUK komt zo in de knel. De gelden kunnen niet altijd tijdig worden uitgegeven, en dienen hierdoor na één jaar te worden teruggegeven. Dit terwijl de kosten uitgesteld zijn en nog gemaakt moeten worden. Rotterdam verzoekt u daarom ook te kijken naar de meeneemregeling voor de SPUK-middelen en deze in ieder geval uit te breiden naar drie jaar.

Uitvoeringskosten

Rotterdam haar zorgen vaker geuit over de uitvoeringskosten in dit stelsel. De verlengingen maken dat inburgeraars veel langer in de caseloads van de consulenten zullen blijven, dit maakt dat de uitvoeringskosten veel hoger zullen uitvallen omdat inburgeraars met allerlei verlengingen de inburgeringstermijn kunnen uitstellen. Dat betekent dat de consulenten jaren langer regie moeten blijven voeren over de inburgering. Daarnaast zijn verlengingsaanvragen geen onderdeel van de taken van de consulenten, maar kunnen inburgeraars deze zelden zonder begeleiding van de consulenten indienen. Rotterdam verzoekt u om die reden om het stelsel niet onnodig ingewikkeld te maken, en hieraan steeds bewijslast te koppelen. Daarnaast verzoekt Rotterdam u met klem de betaalbaarheid de huidige aanpassingen mee te nemen in de berekeningen over de betaalbaarheid van het stelsel. En, de financiële consequenties van de verlengingen voor de uitvoeringskosten van zowel asiel- en de gezinsmigranten door te berekenen.